

[Tom Behnke]

laver den forskelsbehandling. Der skal være ens straf for ens forseelser.

Ministeren har, som jeg nævnte tidligere, slået meget på, at det skulle have en større resocialiserende effekt, at man stryger gælden, således at afsonerne ikke står med en gæld, når de bliver løsladt. Jeg mener, det er forkert at drage den konklusion. Tværtimod, hvis vi også fjerner betalingen for opholdet, har vi en situation, hvor gerningsmanden slipper for at betale erstatning til offeret, slipper for at betale sagens omkostninger og slipper for at betale afsoningsomkostningerne.

Med andre ord har gerningsmanden på intet tidspunkt mulighed for at få en forståelse for, hvad det, han har gjort, har kostet. Jeg kan ikke se, hvori det resocialiserende ligger i et sådant forslag – tværtimod.

Hvis man derimod i stedet for disse håndører, de indsatte får for at sidde og samle klemmer, gav dem en egentlig løn, en akkordløn el.lign., så de havde mulighed for ved en personlig indsats at betale erstatning til offeret, sagens omkostninger og afsoningens omkostninger i nævnte rækkefølge, så ville de få en forståelse af, hvad omkostningerne ved at begå den og den kriminelle handling var. Dermed ville de også få en forståelse for, at det altså ikke nytter noget, at de render rundt og begår disse kriminelle handlinger.

Med ministerens forslag fjerner vi det sidste element af forståelse for, at det ikke går at begå kriminalitet i dette land. Så alt i alt må vi sige, at vi stemmer imod ministerens lovforslag.

#### Sonja Albrink (CD):

Dette lovforslag er i al sin korthed meget interessant, for det berører jo meget centrale retspolitiske elementer. Forslaget handler dels om, hvilke handlinger der er strafværdige, og hvilken betydning straffen har som kriminalpræventivt middel, og dels om, hvordan straffede personer efter endt afsoning bedst vender tilbage til et almindeligt og kriminalitetsfrit liv.

I CD finder vi det rigtigt, at grove forbrydelser også er sanktioneret med straffe, som står i rimeligt forhold hertil, og som både virker generelt og specielt præventivt. I nær sammenhæng med straffen som led i den kriminalpræventive indsats er den almindelige samfundsopfattelse af retssystemet, der hedder retsfølelsen. Det er meget vigtigt, at retsfølelsen ikke

krænkes i almindelighed, for det kan ende med, at folk griber til selvtaget, og så er retssystemet virkelig gået i opløsning. Derfor kan CD helt støtte justitsministeren i forslaget om at indføre mærkbare straffe for hæleri med hensyn til indsmugling af særlig grov karakter, for i CD mener vi, at straffen har en betydning i indsatsen mod kriminaliteten.

Tilsvarende er det naturligvis lige så vigtigt, at den straffede efter endt afsoning har mulighed for at starte en kriminalitetsfri tilværelse, dels af hensyn til personen selv, dels – og hovedsagelig – af hensyn til det øvrige samfund, for det må først og fremmest være os andre, der skal tages hensyn til i den vurdering. Det må være det øvrige samfund, som skal sikres, at der ikke oftere begås tilsvarende forbrydelser. Her kan jeg godt være enig med ministeren i, at det kan være vanskeligt at skulle starte en ny tilværelse med en betydelig gældsbyrde som følge af den overståede afsoning hængende over hovedet.

I håbet om, at en afskaffelse af kravet om betaling for afsoningsomkostninger kan mindske antallet af recidivister, kan CD også støtte denne del af ministerens forslag.

Da fru Inger Stilling Pedersen ikke kan være til stede, har jeg fået til opgave på Kristeligt Folkepartis vegne at sige, at Kristeligt Folkeparti støtter lovforslaget og under udvalgsbehandlingen ønsker en drøftelse af mulighederne for at lade indsatte arbejde for en løn, der giver mulighed for at betale til kost og logi.

#### Bjarne Ørum (RV):

Det foreliggende lovforslag er, så vidt jeg kan se, en konsekvensindstilling. Ikke en konsekvens af, hvad der er sagt hidtil, men en konsekvensindstilling efter den diskussion, der var i forbindelse med forebyggelse af hvidvaskning af penge.

Men jeg vil da gerne indrømme, når jeg tænker lidt over det, at jeg egentlig synes, at situationen er trist. Jeg synes, det er en trist baggrund at diskutere på, for selv om hæleri ikke er udtryk for en normal tilstand, så siger det i hvert fald noget om normtilstanden i det danske samfund – for ikke at sige fravær af samme. Der hersker i hvert fald efter min overbevisning i vide kredse en udbredt opfattelse af, at det at unddrage det offentlige en betaling direkte eller indirekte nærmer sig det rosværdi-